

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy następujących pytań, które powstały w związku z wykładnią art. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem”):

1. Co należy rozumieć przez „produkt” w art. 1 lit. b) rozporządzenia w przypadku, gdy patent podstawowy chroni drugie zastosowanie środka leczniczego oraz w szczególności czy zastosowanie środka leczniczego ma znaczenie przy definicji pojęcia „produktu” w rozumieniu rozporządzenia?
2. Czy wyrażenie „mieszanina aktywnych składników produktu leczniczego” w rozumieniu art. 1 lit. b) rozporządzenia oznacza, że każdy składnik ma działanie lecznicze?
3. Czy mamy do czynienia z „mieszaniną aktywnych składników produktu leczniczego” w przypadku mieszaniny substancji złożonej z dwóch składników jeden z nich stanowi składnik o działaniu leczniczym w związku z określonym przeznaczeniem a drugi umożliwia podanie leku, które powoduje skuteczność leku w ramach tego przeznaczenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 182 z 2.7.1992, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Bundessozialgericht z dnia 10 lutego 2005 r. w sprawie Gertraud Hartmann przeciwko Freistaat Bayern

(Sprawa C-212/05)

(2005/C 193/15)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 17 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Bundessozialgericht z dnia 10 lutego 2005 r. w sprawie Gertraud Hartmann przeciwko Freistaat Bayern.

Bundessozialgericht zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- a) Czy za pracownika migrującego w rozumieniu rozporządzenia Rady Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej nr 1612/68 z w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (rozporządzenie nr 1612/68⁽¹⁾) dla okresów między styczniem 1994 r. a wrześniem 1998 r. należy uznać także obywatela niemieckiego, który zachowując swój stosunek pracy urzędnika pocztowego w Niemczech w 1990 r. przeniósł stamtąd swoje miejsce zamieszkania do Austrii i od tego czasu wykonuje zawód jako pracownik przygraniczny?
- b) Jeżeli na pytanie a) zostanie udzielona odpowiedź twierdząca:

Czy stanowi to dyskryminację pośrednią w rozumieniu art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1612/68, jeżeli zamieszkały w Austrii i posiadający tamtejsze obywatelstwo niepracujący małżonek osoby określonej w pkt a) w danym czasie był wyłączony od pobierania niemieckiego zasiłku rodzinnego, ponieważ nie miał w Niemczech ani miejsca zamieszkania, ani stałego pobytu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 257, str. 2.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Bundessozialgericht z dnia 10 lutego 2005 r. w sprawie Wendy Geven przeciwko Land Nordrhein-Westfalen

(Sprawa C-213/05)

(2005/C 193/16)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 17 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Bundessozialgericht z dnia 10 lutego 2005 r. w sprawie Wendy Geven przeciwko Land Nordrhein-Westfalen.

Bundessozialgericht zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy z europejskiego prawa wspólnotowego (w szczególności z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej nr 1612/68⁽¹⁾ z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty) wynika, że Republice Federalnej Niemiec zabronione jest wyłączenie od pobierania niemieckiego zasiłku rodzinnego zamieszkałej w innym Państwie Członkowskim obywatelki tego kraju zatrudnionej w Niemczech w ograniczonym zakresie (od 3 do 14 godzin tygodniowo) na tej podstawie, że nie ma ona ani miejsca zamieszkania, ani stałego pobytu w Niemczech?

⁽¹⁾ Dz.U. L 257, str. 2.

Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-216/05)

(2005/C 193/17)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 17 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Xaviera Lewisa, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Irlandii.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie, że uzależniając pełne i rzeczywiste uczestnictwo opinii publicznej w niektórych ocenach wpływu na środowisko od uprzedniego [wniesienia] opłaty za [to] uczestnictwo, Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 6 i 8 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne⁽¹⁾, zmienioną dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. zmieniającą dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko⁽²⁾

— obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Irlandzka ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym stanowi, że władze właściwe do spraw zagospodarowania przestrzennego oraz odpowiednie kolegium odwoławcze mogą nałożyć opłaty za przedstawienie uwag lub wyrażenie opinii w trakcie procedur związanych z zagospodarowaniem przestrzennym lub też za przedstawienie uwag w trakcie prowadzonych w tym zakresie postępowań odwoławczych. Komisja twierdzi, że nałożenie takiej opłaty za uczestnictwo stanowi naruszenie dyrektywy 85/337/EWG, zmienionej przez dyrektywę 97/11/EWG z następujących powodów:

- żaden z przepisów tej dyrektywy nie zezwala w wyraźny sposób na nakładanie takich opłat;
- opłaty takie są sprzeczne z systematyką i celem dyrektywy;
- brzmienie art. 6 ust. 2 i 3 dyrektywy nie daje możliwości dokonania wykładni tak rozszerzającej, jak chce tego Irlandia;
- Irlandia zakłóca korzystanie z uprawnień przyznanych opinii publicznej przez art. 6 ust. 2 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 175 z 5.7.2005, str. 40

⁽²⁾ Dz.U. L 73 z 14.3.1997, str. 5

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunal Supremo z dnia 3 marca 2005 r. w sprawie Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio przeciwko Compañía Española de Petróleos, S.A.

(Sprawa C-217/05)

(2005/C 193/18)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 17 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunal Supremo z dnia 3 marca 2005 r. w sprawie **Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio przeciwko Compañía Española de Petróleos, S.A.**

Tribunal Supremo zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania: